

**Teatre Auditori
de Granollers**

09.02.25 — 18 h

**Amor prohibit i
commovedor de
mans de Fauré i
Jean Sibelius**

Peleas i Mélisande

Orquestra de Cambra de Granollers

Fitxa artística

Orquestra de Cambra de Granollers (Corrado Bolsi, director)

Violí I: Corrado Bolsi, Cristian Benito, Andrea Duca, Enric Riera, Francesc Puche, Natalia Brzewska, Aleksandra Ivanovski

Violí II: Antònia Escalas, Chus Castro, Eduard Herrero, Laura Urteaga, Raquel García, Jordi Montoliu, Nuria Martín

Viola: Irene Argüello, Marta Sedó, Laia Besalduch, Montserrat Vallvé, Juan Diego Rey*

Violoncel: Anna Costa, Joan Antoni Pich, Marçal Ayats, Tais Costa, Mireia Quintana

Contrabaix: Mònica Serra, Roger Azcona, Elihu Diaz*

Flautes: Isabel Souto, Júlia Santos

Oboès: Pau Roca, Enric Tudela

Clarinetes: Teresa Noguerón, Gener Salicrú

Fagots: Guillermo Salcedo, Joan Vera

Trompes: David Bonet, Sergi Chofre, Joan Arago, Joan Tusquets

Trompetes: Josep Lluís López, Gonçal Àlvarez

Percussió: Javier Delgado

Arpa: Esther Pinyol

*Alumnes del Màster de corda del Conservatori Superior del Liceu

Orquestra de Cambra de Granollers

Ernest Martínez Izquierdo, Director convidat

Durada: 90 min.

Programa

G. FAURÉ:

Peleas i Mélisande Op.80

1. Andante molto moderato
2. Fileuse - Andantino quasi allegretto
3. Sicilienne - Allegretto molto moderato
4. La Mort de Mélisande - Molto adagio

JEAN SIBELIUS:

***Peleas i Mélisande Op.46* de**

1. A la porta del castell
2. Mélisande
3. A la vora de la mar
4. Una primavera al parc
5. Pastoral
6. Mélisande a la filadora
7. Entracte
8. La mort de Mélisande

M. RAVEL:

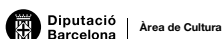
***Le tombeau de Couperin* de**

1. Prelude
2. Forlane
3. Menuet
4. Rigaudon

Organització i promoció:

Amb el suport de:

Viu la Clàssica!

Escolta el pòdcast sencer i descobreix tot el que fem al voltant de la música clàssica!

Els simbolistes volien anar més enllà del significat de les paraules i mirar de comunicar allò que el logos no pot expressar amb el poder suggeridor de la música. *Pelléas et Mélisande* de Maurice Maeterlinck n'és una mostra, considerada un test de referència per aquest moviment. Vols saber més sobre aquesta obra teatral simbolista?

Escolta l'episodi 10 del pòdcast *Sons en el temps*: 'Paraules, paraules, paraules'.

Suggerir i no mostrar

El drama *Pelléas et Mélisande* de Maurice Maeterlinck va ser estrenat el 1893 i és un dels pilars del simbolisme, un moviment que rebutjava la literalitat i buscava suggerir emocions profundes i idees abstractes a través de símbols. L'Orquestra de Cambra de Granollers, dirigida per Ernest Martínez Izquierdo i amb la participació d'alumnes del Conservatori Superior del Liceu, ens ofereix dues propostes musicals basades en aquest text que, si bé exploren el mateix univers poètic i busquen suggerir-nos atmosferes boiroses, ho fan de maneres diferents tot i que igual de seductores.

Gabriel Fauré va compondre la seva música incidental per a *Pelléas et Mélisande* el 1898 com a encàrrec per a una producció londinenca de l'obra. Amb una orquestració subtil, Fauré captura l'atmosfera melancòlica i el misteri de l'obra de Maeterlinck. El seu Prélude estableix el to amb una bellesa introspectiva, mentre que la cèlebre *Sicilienne* aporta una lleugeresa lírica que contrasta amb els moments de tensió. La suite conclou amb *La Mort de Mélisande*, una peça commovedora que reflecteix la fragilitat i la tragèdia final de la protagonista.

Sibelius, en canvi, ofereix una perspectiva més dramàtica. Composta el 1905 per a una producció teatral de l'obra de Maeterlinck a Hèlsinki, la seva suite és rica en contrastos emocionals. El moviment *A les portes del castell* obre l'obra amb una solemnitat imponent, mentre que *Melisande a la roda giratòria* utilitza un ritme cíclic per evocar la captivitat emocional de la protagonista. La suite culmina també amb *La Mort de Mélisande*, una peça que combina gravetat i resignació, reflectint el destí inexorable de l'heroïna.

Com a complement a aquestes dues músiques incidentals, *Le Tombeau de Couperin* de Ravel comparteix el refinament i la subtilesa de l'obra de Fauré, de qui havia estat alumne. Cada un dels sis moviments d'aquesta suite és un homenatge a diferents amics del compositor Ravel caiguts durant la Primera Guerra Mundial. Tot i això l'obra, composta el 1917 per a piano i arranjada posteriorment per a orquestra, manté un caràcter lleuger i elegant que deixa de banda el dolor per centrar-se en la bellesa. Es tracta d'una obra que pren com a referència el passat, tant en la forma com en el títol, ja que Couperin és un referent de la música francesa del Barroc i el *tombeau* és una peça elegíaca pròpia també d'aquell període històric, però que es presenta en tota la modernitat del llenguatge de Ravel.

El concert d'avui, que ens mostra la diversitat de la música francesa i nòrdica de principis del segle XX, ens convida a submergir-nos en un viatge musical ple de subtilesa, emoció i reflexió. Tant Fauré com Sibelius ens transporten al món eteri i simbolista de *Pelléas et Mélisande*, mentre que Ravel ens convida a reconciliar-nos amb el passat i superar la tragèdia a través de la bellesa

Oriol Padró, arxiver melòman i responsable del pòdcast *Sons en el temps*

Temporada 2024—2025

✉ @TAGranollers
f @teatreauditori
📷 @teatreauditoridegranollers
📺 @teatreauditori